

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

12. Dies Janvarii [i.e. Frebruarii]. Infernus est locus ubi nulla spes boni, nulla desperatio mali. Hugo à Sancto Victore. libr. 4. de Anim. cap. 13.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Februar.

Tessera.

115

stir, nolendo mori? Quænam potest illius esse Prudentia, qui uno voluntatis actu, cum possit summum malum convertere in summum bonum, malit illum actum voluntatis recusare, quàm vel tale malum effugere, vel tale bonum acquirere? Cane moriens cygneâ voce cum Poëta.

Non mihi sit durum quod novi me moriturum.

Nec mortem flebo, nam tecum Christe manebo.

12. DIES JANVARI.

Infernus est locus ubi nulla spes boni, nulla desperatio mali. *Hugo à Sancto Victore. libr. 4. de Anim. cap. 13.*

Infero-
rum locus
& Socie-
tas.

SI morienti comes fuerit pœna, erit æterna; quàm priusquam expendamus, locum pœnæ perlustremus. Infernus est regio Mor-

tis, Regia dæmonis, cujus porta est desperatio, aula carcer, tapetes tenebræ, mensæ vincula, cibus fames, potus sitis, horologium ululatus, lecti ignes, ordo chaos confusionis. Est tenebricosum ergastulum æternis undique seris, claustris, repagulis, catenisque obseratum; cui supernæ iræ Dei imminet sigillum. Ad hoc subterraneum spelæum cogitando descenderat D. Bernardus, qui ubi ea, quæ geruntur, spectavit, quæ dicuntur, audivit, in hæc verba exclamavit; (a) *O Regio dura & gravis, regio extimescenda, regio fugienda, terra oblivionis, terra afflictionis, terra miseriarum, in qua nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat! locus letifer, in quo ignis ardens, ubi frigus*

H 2

vigens,

(a) *L. 4. de Ani. c. 13.*

rigens, vermis immortalis, foetor intolerabilis, mallei percutientes, tenebra palpabiles, horribiles dæmonum facies! Totus tremo atque horreo ad memoriam ipsius regionis, & concussa sunt omnia ossa mea. Cùm denique sit locus ubi nulla spes boni, nulla desperatio mali; illic jurati Dei inimici, omnibus quæ optare possunt, privantur bonis, omnibus, quæ timere possunt, cruciantur malis.

II. Quis illo loco erit miserorum Princeps? Quis Dominus? Is qui à fœditate, & truculentia dicitur Draco, à versutie, & calliditate serpens, à nocendi desiderio leo rugiens, à magnitudine & potentia Behemot, ab ira magna Diabolus. Quos habebunt amicos? ne quidem unum in tota rerum universitate, sed singuli, & damnati, & Beati, & Angeli, & dæmones, & homines immenso quodam odio prosequantur. Erunt omnibus creaturis invisæ, exolæ, execrabiles, abominabiles, tanquam ipsa abominatio. Quos, qualesque socios habebunt? Malitia improbos, specie horribicos, conditione miseros, rabie furiosos, malevolentiam obstinatos.

III. Tu igitur, si sapias, imò ut sapias, hæc loca ubi nullo bono est locus, sæpè cogitando adeas: abdas te sub terra, & omnia tibi displicebunt, quæ sunt supra terram. Imitare illum in eremo ascetam, de quo in vitis Patrum traditur. (a) *Ego (inquit ipse) ob peccata mea Inferno adjudicavi me ipsum, dicoque: Esto cum illis, quibus dignus es, istis post modicum adnumeraberis. Aspicio ibi stridentes dentibus, & salientes toto corpore, & trementes à capite usque ad pedes. Video & more bullientis, & circumfluentes, & mugientis*

(a) L. 7. c. 44.

Februar.

Tessera.

117

tes, ut putant aliqui, usque ad caelos attingere fluctus ignis, & in tremendo illo mari, innumerabiles homines dejectos. O quam vicinus es isti loco jam expresso! Notum est illud Philosophi. Navigantes tantum tribus digitis distare à morte. Non quantum distant navigantes à morte, tantum distant viventes à Regione mortis. Aveſne ô peccator ſcire, quantum distes ab Inferno? Tantum ut ſi hoc momento vivere deſinas, altero momento in orco ardere incipias. Totus Infernus cum toto tormentorum ſuorum apparatu non diſtat à te niſi temporis puncto. Si hic times terrorem, qui corpus mortale torquet, quam ſunt timendi illi, qui animam immortalẽ æternum torquebunt, nam juxta illud metrum.

*Sunt ibi tortores, ſerpentibus horridiores,
Deformes, nigri, ſed non ad verbera pigri.*

13. DIES FEBRUARII.

Impius aperiet oculos in pœna, quos clauſit in culpa. *D. Gregor. 25. Moral. c. 3.*

Tene. I.
bra.

Multum conducet, ut aſcendās ad Regnum cœli, deſcendere mente ad centrũ terræ. Per Inferos pervenies ad Superos.

Sat produnt ipſa Tartari nomina, quot & qualia ibi ſunt ſupplicia. Quid eſt Tartarus, eſt locus ſubterraneus, ſitus in centro mundi, ad quem ſolis, lunæ, cæterorumq; aſtrorum lumen nunquam pertingit. Eſt carcer furoris, chaos deſperationis, Juſtitia officina, cavea ſtolidorum, inſenſatorum receptaculũ, in quo æternæ mortis rei, omnibus quæ optare poſſint pri-

H 3

ventur